

пациенты принимали цефуроксим, а в 34,9% - цефтазидим); нестероидные противовоспалительные средства (84,6%) или анальгетики (15,4%); деконгестанты (61,5%), противогрибковые препараты (46,1%), противоаллергические препараты (53,9%) и комплекс витаминов (23,1%). Следует отметить, что в 65,2% случаев противомикробное лечение проводилось одним антибиотиком, а в 27,5% случаев – двумя антибиотиками, в зависимости от тяжести воспалительного процесса и симптоматики. Так же врачи прописывали каждому пациенту ушные капли на основе ципрофлоксацина и дексаметазона (Floxadex).

После проведенного лечения все пациенты выписывались с улучшением общего состояния здоровья и рекомендациями наблюдаться у семейного врача или амбулаторного оториноларинголога с повторным отоларингологическим контролем через неделю, соблюдением сбалансированного и щадящего режима гигиены и питания.

АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ КЛІНІЧНОЇ ДИСЦИПЛІНИ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Підкова В.Я., Пащенко І.В., Круть О.С.

Запорізький державний медичний університет, м.Запоріжжя, Україна

Викладання пропедевтичної педіатрії в університеті являється складовою в становленні, формуванні і розвитку майбутнього лікаря, напрацювання навичок спілкування з пацієнтами та їх родичами і батьками, видобуток манери поведінки з пацієнтом та його ріднею, надбання навичок обстеження дітей різного віку – від народження й до 18 років, а також уміння зробити висновок про стан здоров'я дитини і визначити можливі відхилення та поставити синдромологічний діагноз. Ці навички – найпростіші й найважчі одночасно, тому що початок знайомства з клінічною дисципліною за робочою програмою припадає на 5, 6 семестри навчання, тобто, коли практично всі основні теоретичні дисципліни опановані, а різниця між теоретичними і клінічними дисциплінами надто значна. Але в сучасних умовах, при викладанні клінічної дисципліни, і ми стикаємося з деякими труднощами: стає складнішим забезпечення практичної частини заняття тематичними пацієнтами, особливо, коли йдеться про період новонародженості, про семіотику основних захворювань окремих систем та органів, оскільки за умов сучасної реформи такі пацієнти можуть знаходитися тільки в спеціалізованих відділеннях міських та обласних лікарень. До того ж, сучасний студент вимагає нових знань, сучасну подачу цих знань та особливу, гарну, яскраву «обгортку». Тому маємо в своїй практиці досвід застосування сучасних інформаційних технологій: віртуальних пацієнтів, динамічних ігор, які стимулюють не тільки слухове і зорове сприйняття, але й емоційний стан, що сприяє активізації будь-якої діяльності студента.

Поряд із цим, для підвищення ефективності навчання в своєму викладанні ми застосовуємо різні методи та принципи. Важливе місце в викладанні посідає метод активізації резервних можливостей особистості, яка розкривається завдяки засвоєнню знань і процесу формування навичок і вмінь через систему колективних зусиль. Застосування такої системи дій свідомо цілеспрямоване на управління процесами спілкування в групі, що сприяє внутрішній мобілізації можливостей студентів. Головне, що при цьому відбувається – це зміна ставлення студента до самого предмету, який може бути представлений не тільки предметом пізнання, а й засобом задоволення потреби в певних відносинах з членами групи.

Таким чином, викладання в групах з залученням віртуальних пацієнтів, динамічних ігор, спільної діяльності і спілкування, підвищує ефективність засвоєння навчального матеріалу, що веде до підвищення мотивації та формує спрямованість до вирішення творчих задач.

ПОЄДНАНИЙ ПОЛІМОРФІЗМ ЦИТОХРОМІВ *CYP2C9* і *CYP2C19* У ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ВМІСТУ РИФАМПІЦИНУ В КРОВІ

Г.О. Полуденко, П.Б. Антоненко, В.Й. Кресюн, К.О. Антоненко,
Одеський національний медичний університет, м. Одеса, Україна

На сьогодні туберкульоз залишається основною причиною смертності серед інфекційних захворювань в Україні. Важливе значення для покращення ефективності лікування туберкульозу має призначення хіміотерапії із врахування генетичного профілю хворих. Так, раніше було показано, що наявність мутантних алелей генів біотрансформації ліків *CYP2C9* у хворих на туберкульоз легень асоціювалась з більш високим рівнем рифампіцину і кращими наслідками протитуберкульозної терапії. Водночас поєднаний поліморфізм *CYP2C9* і *CYP2C19*, що є спорідненими, у хворих на туберкульоз також може впливати на рівень протитуберкульозних препаратів в крові. Тому метою даної роботи було дослідження особливостей поєданого поліморфізму генотипів *CYP2C9* і *CYP2C19* у хворих на туберкульоз, та його вплив на концентрацію найбільш ефективного протитуберкульозного антибіотика рифампіцину в крові.

Зразки ДНК було отримано від хворих на вперше діагностований туберкульоз (ТБ) легень, які перебували на лікуванні в Одеському обласному протитуберкульозному диспансері (n=42). Поліморфізм генотипу *CYP450 2C19* і *CYP450 2C9* визначали з використанням полімеразно ланцюгової реакції (ПЛР) з використанням відповідних специфічних праймерів і ферментів (рестриктаз) за методом J. A. Goldstein, J. Blaisdell, 2004 і Sullivan-Klose T.H. et al., відповідно. Відповідно до наказу МОЗ України № 620 всі хворі на ТБ легень в складі стандартної хіміотерапії отримували рифампіцин з розрахунку 8-12 мг/кг ваги на добу. Через 2, 4, 6 і 24 години після прийому